

Policratici Contenta

Johannes <von Salisbury, Bischof>

Parrhisius, 1513

Ca. xvi. De amore diuitiaru[m]: & q[uod] in eis a[nim]a no[n] q[ui]escit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70332](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70332)

Polieratici de Curialiū nugis.

tamen/quia alia via longe videtur esse compediofior. Nam vt dici solet. Amor ingenii neminem vnq̄ diuitem fecit.

¶ De amore diuitiarum: & q̄ in eis anima non quiescit. Capitulu. XVI.

¶ Vi solas diuitias congerere curant: nihil in vita potius credi volunt via quam ceteris pretulerunt: vt eius indigentia expleatur. Diuersa probatur a diuersis. Nullum graue periculum est: si spes dolosi nummi refulgeat. Ipsam fere naturam vicit amor pecunie: & res pene impossibiles ad possibilem redigit facultatem. Auaro nihil vile videtur aut sordidum/ & sibilante populo seipsum consolatur: immo sibi & applaudit simul ac nummos contemplatur in archa. Petronianum illud ingestum omnibus credas. Quisq̄s habet nummos secura nauiget aura Fortunamq̄ suo temperet arbitrio. Vxorem ducat danen/ ipsumq̄ licebit. Acrisium iubeat credere quod danaan. Carmina componat: declamet: concrete omnes: & peragat causas: sitq̄ cathone prior. Iuriscōsultus paret: non paret hebetor. Atq̄ esto quicquid fenuius & labeo. Multa loquor/ quid vis nummis presentibus opta. Et veniet clausum possidet archa iouem. Dum itaq̄ questum faciat/ nulla pars mundi videtur inaccessibleis: & ipsius torride estum maior auaritie ignis exuperat. Inde est q̄ hic mutat merces surgente a sole ad eum quo vespertina tepet regio. Hic toto ipetu fertur in hostem: concurritur hore momento/ cita mors venit: aut victoria leta. Alius superbis gaudet assidere liminib⁹: vt ex familiaritate maiorum facilius ad opes que desiderantur accedat. Si potest versatur in aliquo ministerio: sin autem/ sufficit vel in matricula curialium esse conscriptum. Sola siquidem conscriptio questuosa est/ vt minimum locum pcimonie facit qua nullum vectigal vtilius. Suis enim commodissime parcat quem loculi exhibent alieni. Militatur in curia vsq̄ ad canos: immo & illos cōsumit curia. Vix est vt quem curia pduxit ad canos: domum redeat/ vel exclusus. Si migrauerint fame pereunt: quia vt ait sydonius eos non tam bonus pascit q̄ panis alienus. Suavior enim est/ & quiddā ab alieno innate dulcedinis habet. Nescit vti suo qui semper abusus est alieno. Si honesta finiuntur officia/ parasiti partes non erubescit explere: vel nūmi. Que vis indigna patietur atēq̄ exeat. Apud mironem trebium cogites discumbentem. Nam & huic idem propositum & semper eadē mens est: vt bona summa putet aliena viuere quadra: & ea pa-

Amor pecunie vincit oia.
¶ Nō q̄ auaro nihil vile videtur/ et q̄ semp cōtēplatur in thesauro.

¶ Nō q̄ ppter q̄stū auar⁹ oēs mūdi partes circuit.

Iuuenalis.

tienti perferre animo / que nec farmentis iniquas cesaris ad mē
 las: nec vilis galba tulisset. Innumerabiles vie sunt: quibus palā
 aut clanculo properatur ad questum / & quem non subigit amor
 pecunie interdum superat cupiditas specierum. Equos vestes:
 aues armatas: venaticos canes: inumerosos greges armētorū
 & pecorum / & variam mundi superlectilem: quoniā per singula
 la currere vires humanas excedit. Pleriq; pecunie preferunt: &
 totius hominis vires exhauriunt in acquirendis his aut tenen-
 dis. Nam in his duobus articulis furor totius auaritie constat
 q̄ immoderatus appetit aliena / aut sua tenacius seruat. Et qui
 dem immoderatus appetit quisquis quod deest / legem necessi-
 tatis excedens & que vsus exposcit. Tenetur quoq; auidius que
 vsu subtrahuntur. Ea vero que sine vsu possessoribus elabūtur:
 inutilia sibi esse quis dubitat? Auaritiam vel ex eo non modo
 fugiendam: sed detestandam constat q̄ a celestibus procul se-
 ctatores suos & a cōsortio diuinitatē & vsu celestis beatitudinis
 remouet & elongat. Omnia siquidem que celestibus viciniora
 sunt minus cupiunt & cōgregant pauciora. Volatilia celi neq;
 serunt: neq; metūt: neq; nent: neq; p̄gregāt in horrea: neq; penū
 construunt: sed omnem excludunt sollicitudinem craftini. Ecō
 tra / mures & reptilia congerunt in futurū & generationes per-
 hibentur esse quibus terra est in cibum / & eedem parceuiunt:
 nequando eis terra deficiat timentes. In quā tamē proculdubio
 ipse resoluentur. Sentiāt vnusquisq; quod vult / ego auarū posse
 fieri compotem voti non credo nisi forte & epicur⁹ famelicum
 & siti aridum & languentem / plene voluptatis iocunditate frui
 consentiat. Siquidem vterq; famelicus est: sed perniciosus esur-
 rit auarus qui semper indiget & satiari non potest. Maior enī
 est hiatus mentis q̄ corporis: & nisi seipsum deus infundat / om-
 nino nequit impleri. Nam cum natura spiritualis virtute prop̄a
 sic corporalia comprehendat: vt nulla quātitate distēdatur: nec
 res vna loco preoccupato alterius impedimento sit quo minus
 illa comprehendat: & quo plura cōcipiuntur eo pluribus locus
 est. Luce clarius est q̄ res corporalis / animā que spiritus est im-
 plere non potest. Totus enim mundus angustus est ad anime
 quantitatem. Ex quo patet q̄ in eo toto anima non quiescit:
 nisi forte in agusto clausum ergastulo spinis suppositis incubā-
 tem epicurus quiescere molliter opinatur.

☉ De ambitioē. & q̄ cupiditas stultitiā comitat. & quis sit or-
 tus tyrannidis: & de diuersis vitiis ambitioforū. Cap. XVII.

Auaritia in d
 bus articulis
 constat.